

als die van de ratten, en plaatste ze op het water. De kleine kegelvormige slijkheuvel werd van lieverlede aan zijnen voet al grooter en grooter en vormde zoo eene wijd uitgestrekte vlakte, die door den invloed van de stralen der Zon tot een vast aardrijk verhardde. Hoewel die halfgod in de geschapene wereld nog grooten invloed heeft, betoonen de Indianen hem toch slechts geringe achting. Zij brengen hem geene offers en worden dien ten gevolge, zoo als zij meenen, door hem onophoudelijk gekweld.

Eene soort van vereering bewijzen zij slechts aan den God KEPUTSCHIKAWN, dien zij somwijlen in menschelijke gestalte, maar gewoonlijk door een paar wilgenstruiken, die zij aan de toppen zamenbinden, voorstellen. Ieder voorwerp, dat maar eenige de minste waarde voor de Indianen heeft, kan hem geofferd worden. Over het geheel maakt men voor hem niet veel omslag; in de plegtigste gebeden laten zij somwijlen bedreigingen en verwijten invloeyen, in geval vroegere gebeden door den God niet verhoord zijn geworden. De offers worden gebracht in een zweethuis, dat uit zamengevlochten wilgen in den vorm van eenen bakoven opgerigt wordt en ruimte heeft voor tien tot twaalf personen. Aan het boven einde van het huis, tegenover de deur, wordt gewoonlijk het afgodsbeeld geplaatst en dit de aangeboden geschenken, welke in eenen zakdoek of spiegel, eene pan, een stuk lint, in tabak en andere zaken bestaan kunnen, om den hals gehangen. De offeraar is tevens de priester en begint gewoonlijk met in eene aanspraak den God de hooge waarde der aangeboden geschenken uiteen te zetten en hem te verzoeken, zich dankbaar te betoonen. Vervolgens heft hij eenen lofzang aan, welken de in het huis verzamelde personen medezingen. De inhoud daarvan zegt meestal niets anders, dan: »Ik wil met den God wandelen, ik wil met het dier gaan!» Tabak en berberisbladeren worden dan in een kalumet, eene soort van tabakspijp, geschud, over de heete steenen aangestoken en vervolgens wordt het mondstuk van de pijp met vele plegtigheden over het gelaat van den afgod gehouden. Nadat de pijp ten tweeden male over de heete steenen gedraaid en aan den grond is aangeboden, wordt zij naar alle vier de hemelstreken gehouden. En nu eerst veroorlooft de dienst doende priester zich, een paar trekken daaruit te doen en ze dan aan zijnen buurman ter linker zijde, en vervolgens aan de overigen, die in den kring zitten, over te geven. Aanspraken, die gewoonlijk vrij onbescheiden worden, en lofzangen wisselen nog onderscheidene malen af. De hitte maakt men, door water op de gloeiende steenen te gieten, nog ondraaglijker, tot dat men eindelijk de hut afbreekt en de in hun zweet badende afgodendienaars aan de lucht